

Bogusław Abramek

Konopnica, woj. sieradzkie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 12, 131-132

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko 1

patrz
okresy brązu

KURYŁÓWKA
woj. rzeszowskie
Stanowisko 1

patrz
okres nowożytny

KONOPNICA
woj. sieradzkie
Stanowisko 7

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek.
Finansował WKZ w Sieradzu. Piąty sezon
badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury prze-
worskiej z faz PL III - D.

W latach 1973-76 przebadano tę część cmentarzyska, która znajdowała się na otwartej przestrzeni poza młodym laskiem. Odkryto wówczas 140 grobów ciałopalnych o zróżnicowanym wyposażeniu, w tym wiele ciekawych importów. Z planu ogólnego cmentarzyska wynikało, że dalsze groby winny znajdować się na terenie zalesionym. Tegoroczne badania prowadzone były w przybrzeżnej partii lasku, w trzech różnych wykopach, efektem których było odkrycie 30 dalszych grobów ciałopalnych. W liczbie tej wyróżniono 28 pochówków jamowych i tylko 2 popielnicowe. Jak dotąd, tych ostatnich było na całym cmentarzysku zaledwie 7.

Większość płytko zalegających grobów uległo częściowemu uszkodzeniu w czasie przygotowywania terenu pod uprawy leśne. Z obu grobów popielnicowych zachowały się jedynie dolne partie naczyń. W przypadku grobów jamowych potwierdziły się dawniejsze spostrzeżenia dotyczące pewnych cech obrządku pogrzebowego /np. rytualne tłuczenie naczyń i symboliczne wyposażenie grobów/ oraz zależności między wielkością i zabarwieniem wypełniska a chronologią.

W badanej części cmentarzyska zwiększyła się liczba grobów datowanych na późny okres lateński i wczesny okres rzymski. Wśród nich szczególnie wyróżniają się dwa groby: grób 141 gdzie obok umba z 5 nitami, żelazną sprzączką i kawałkami bliżej nieokreślonych przedmiotów żelaznych znaleziono brązową zapinkę pochodzenia panońskiego /wymienione przedmioty przykryte były umbem/ oraz grób 154 z brązowymi ozdobami pochodzenia celtyckiego. Ponadto w grobie 163 znaleziono kawałek stopionego złota.

Zwiększyła się także liczba grobów z ceramiką typu terra sigillata o dalsze 2 pochówki, tzn., że razem jest ich 19.

Grupa zabytków metalowych powiększyła się o dalsze 20 sztuk, w tym: 4 zapinki, 3 sprzączki, 2 krzesiwa, umbo i pleciony z drutu pierścio- nek.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-PYCHOWICE
Stanowiska 1 i 2

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Konserwator Zabytków
Archeologicznych

Badania prowadził mgr Emil Zaitz /autor sprawozdania/ przy współdziale mgr Marcina Biborskiego. Finansowało Muzeum Archeologiczne i KZA w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo z okresu wpływów rzymskich oraz ślady osadnictwa wczesnośrednio-wiecznego, neolitycznego, kultury łużyckiej i z czasów nowożytnych.

Badania archeologiczne o charakterze sondażowym podjęto w zwią- zku z planowaną budową osiedla domków jednorodzinnych po południowej stronie wsi Pychowice. Tegoroczne prace miały na celu wstępne rozpo- znanie stratygrafii nawarstwień w obrębie obu stanowisk oraz określe- nie zasięgu stanowiska 1.

Stanowisko 1. Położone jest u zbiegu ul. Sodowej i Zakrzowieckiej, po północnej stronie zabudowań ul. Sodowa 46, około 200-300 m na za- chód od małego cmentarza komunalnego w Pychowicach. Badania nie doprowadziły do odkrycia obiektów archeologicznych. Materiał zabytko- wy zalegał w spągowej partii humusu współczesnego. Wystąpiły tu frag- menty naczyń późnorzymskich, pojedyncze ułamki naczyń wczesnośred- niowiecznych /XI - XIII w./ i nowożytnych, a także srebrna moneta prus- ka z 1881 r. W północnej partii stanowiska odsłonięto ponadto mur /? ka- wę/ kamienny o szerokości 50-70 cm i długości około 12 m, wykonany z polnych /obtoczonych/ kamieni wapiennych bez użycia zaprawy murar- skiej. Uchwycono tylko 1 warstwę kamieni o dość zróżnicowanej średni- cy: od drobnych - około 5-10 cm, do bardzo dużych o długości docho- dzącej do 50 cm. Mur ten posadowiony był w obrębie humusu współcze- snego. Pomędzy kamieniami muru, a także pod jego stopą wystąpiły po- jedyncze ułamki naczyń z okresu wpływów rzymskich oraz fragmenty na- czyń nowożytnych /XVII - XIX w./. Wydaje się, że jest to obiekt nowo- żytny i stanowi pozostałość fundamentu bliżej nie określonej budowli drewnianej.

Stanowisko 2. Usytuowane jest w obrębie wsi, po zachodniej i po- łudniowo-zachodniej stronie kościoła parafialnego, na obszarze zamknię- tym ul. Wzgórze, Jemiołową, Ćwikliową i Zakrzowiecką. Wykop badawczy